

tyás, a vad zsidófaló újságíró azt követelte, hogy „a zsidóságnak ebből az országból és erről a földről távoznia kell”³⁴.

Szóllósi követeléseit visszhangozta Endre László abban a levélben, amelyet november 5-én írt Teleki miniszterelnöknek. Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye alispánja, aki a későbbiekben valamennyi honfitársa közül az egyik fő felelős a magyarországi zsidók elpusztításáért, a náci faj eszméit hirdette, és azzal érvelt, hogy a keresztény vért tisztán kell tartani. Azt írta a miniszterelnöknek, hogy a zsidó munkaszolgálatosok súlyos veszélyt hoznak a falusi lakosságra, mert keresztény hajadonokat „rontanak meg”, és megfelelő ellenintézkedéseket sürgetett. Endre László levelét áttették a honvédelmi minisztériumhoz, a HM-ből pedig az IM-be továbbították azzal a javaslattal, hogy a harmadik zsidótörvénybe vegyék fel. Baky László, a magyarországi zsidók elpusztításának másik fő felelőse, a képviselőházban hirdette a náci típusú fajelmélet tanait, és szorgalmazta a zsidók elkülönítését, mert, mint megállapította, sok kárt okoznak a politikai nemzetnek.³⁵

A parlament 1940. évi novemberi ülészakán merült föl először az a gondolat, hogy a zsidó munkaszolgálatosok ne nemzetiszínű, hanem sárga karszalagot viseljenek.³⁶ A vezérkar szintén ezt javasolta. De a terv átmenetileg lekerült a napirendről, mert a 260 különleges munkásszázadban szolgáló 52 000 zsidó munkaszolgálatos zömét éppen ez időben szándékoztak leszerelni.³⁷

1941. április közepéig formálisan nem rendelték el, hogy a zsidó munkaszolgálatosokat a fegyverviselés tilalmán kívül hátrányos megkülönböztetésben részesítsék, de azért ennek bizonyos előzetes jelei már 1940 vége felé mutatkoztak. Már ekkor sok zsidó munkaszolgálatostól törvénytelenül elvették az egyenruhát, és arra kötelezték őket, hogy saját polgári ruházatukat viseljék, abban dolgozzanak. December 2-án a zsidókat szinte kizárólag zsidókból álló „vegyes munkásszázadokba” rakták, és elkülönítették őket a többi, fegyverviselésre alkalmatlannak minősített, jobbra baloldali „megbízhatatlan” elemektől.³⁸ Ezeknek a megkülönböztető intézkedéseknek nem volt semminemű törvényes alapjuk, és fogantatásukra mint „belső adminisztratív intézkedésekre” került sor.

A zsidó munkaszolgálat újraszabályozása

A harmadik zsidótörvény előkészítésével az igazságügyi minisztérium volt megbízva. Mivel azonban az IM-et nem kötötte határidő, a honvédelmi minisztérium úgy döntött, hogy nem vár, és a saját hatáskörébe tartozó zsidó munkaszolgálati rendszer szabályozásához maga teremti „jogi” alapot. Az 1939. évi II. tc. 141. paragrafusára hivatkozott, amely háború